

at betale de forøgede Udgifter ved Kontrollen, idet Mellemhandlerne ville søge at dække deres Udgifter og skaffe sig Vederlag for Ulejlighed og Ulempe ved forhøjede Priser paa Varerne. Da der imidlertid, saa vidt mig bekendt, hverken over for Kommunalbestyrelserne eller Rigsdagen er fremkommet Klage fra Forbrugere i Byerne over disse Forhold, er man berettiget til at forudsætte, at de ere tilfredse med den nuværende Ordning.

Det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) fremkom i forrige Samling under Forhandlingen om det af ham fremsatte Forslag om indenrigs Kødkontrol med nogle Bemærkninger, som ogsaa citeredes af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), og hvori han pointerede, at de to Kontroller have forskellig Opgave, idet Kontrollen overfor Udførslen af Kød ikke har det Formaal at sørge for Udlændingenes Sundhed, men derimod at betrygge danske Produkter en fordelagtig og sikker Afsætning i Udlandet, hvorimod Kontrollen med Kød til indenlandsk Forbrug har den Opgave at sikre Borgernes Sundhed. Det ærede Medlem har fuldstændig Ret i, at de to Kontroller have en forskellig Opgave. Og derved fremkommer ogsaa Vanskeligheden ved i Øjeblikket at forene de to Formaal under en fælles Lov. Forholdet er jo nemlig det, at saa længe det ikke er muligt ad international Vej ved Overenskomst at opnaa Godkendelse af en gensidig Kontrol hos de Lande, hvortil vi sende vore Varer, kunne vi aabent vedkende os den af det ærede Medlem brugte Udtalelse. Vi kunne saaledes uden Skade overfor Udlandet forsvare, at vor Eksportkontrol ikke forlanger Slagtedyrene synede, men kun forlanger Kontrol af Kødet med tilhørende Indvolde. Netop fordi Udlandet ikke godkender vor Kontrol, er vor Eksportkontrol i Øjeblikket tilfredsstillende, hvad der ogsaa hævdes af vore Statskonsulenter i Udlandet, ligesom jeg ogsaa personlig har haft Lejlighed til at erfare det ved en Rejse, jeg i Sommer foretog i England og Tyskland for blandt andet nærmere at undersøge disse Forhold. Vor Eksportkontrol maa nemlig til enhver Tid rette sig efter de Krav og Fordringer, der stilles af Udlandets Efterkontrol, og den kan være forskellig i de forskellige Lande, hvortil vi sende vore Varer. I England, navnlig i London, er der ingen særlig Veterinærkontrol for Bacon. Der udføres den nærmest af Lægmænd, der undersøge, hvorvidt Varen fremkommer i god og ufor-

dærvet Tilstand, og da Flæsket derovre steges eller ristes stærkt, er der ingen videre Fare for Baciller. At Kassationerne ere meget ringe, fremgaar af den Beretning, som Konsulent Faber har afgivet for 1903, hvori det oplyses, at af dansk Flæsk, indført til London, blev kun Flæsket af 7 Svin kasseret. I Tyskland, hvorhen vi i de sidste Aar sende største Delen af fersk Kød, er Kontrollen derimod streng, og de ved meget godt, at det er deres egen strenge Efterkontrol, der har gjort vor Udførselskontrol saa paalidelig, som den er og mere og mere anerkendes for at være. Dette Forhold har medført, at vi ad frivillig Vej ere komne til det Resultat, som Kødkontrolkommissionen i sin Tid foreslog, nemlig at indskrænke Slagtning til Udførsel til et begrænset Antal Slagterier. I 1901, da Grundlaget for den nuværende Ordning for vor Udførselskontrol gennemførtes, mente man at burde lette Udførslen fra de forskellige Dele af Landet saaledes, at der kunde slagtes omtrent, hvor man vilde. Det havde til Følge, at c. 250 Slagtere begærede Kontrol, og der ansattes 80 autoriserede Dyr læger som Kødkontrolører, hvilket for de flestes Vedkommende jo væsentlig maatte blive en ren Bibeskæftigelse. Men allerede i 1902 viste det sig, at $\frac{9}{10}$ af vor Udførsel af fersk Kød bliver slagtet i 10—12 forskellige Byer, væsentlig i offentlige Slagtehus og større Slagterier. Og i 1903 var Samlingen af Slagtningen endnu større. Det har saaledes vist sig, at Udlandets Efterkontrol hurtig har fremkaldt det, man tidligere mente det nødvendigt at paabyde ved Lov. Og der er ingen Tvivl om, at vi ved denne stærke Samling af Slagtingerne gøre det lettere til enhver Tid til Gavn for Producenterne at imødekomme de Krav, der stilles af Udlandets Efterkontrol.

Jeg vil derefter med et Par Ord omtale den Kontrol med Kød til indenlandsk Forbrug, der, som det ærede Medlem betegnede den, havde til Opgave at sikre vor egen og vore Medborgeres Sundhed. Saaledes som Forholdene ere for Tiden, findes der to Slags Kontrol, der kunne betegnes som fuldstændig og ufuldstændig. Den første bestaar deri, at Slagtedyrene undersøges umiddelbart før og efter Slagtningen, medens den anden fordrer Undersøgelse af Kødet med eller uden Ledsagelse af de vigtigste Indvolde. Det sidste maa anses for mindre betryggende, da den kan give Anledning til Fejlslutninger med Hensyn til Kødet